

Můj příběh

Když jsme s manželem zjistili, že čekáme miminko, měli jsme obrovskou radost. Přestože těhotenství pro mě nebyla žádná zábava a děsila jsem se porodu, nemohla jsem se dočkat! Tedy neskutečně, ale neskutečně jsem se těšila na ten nový malý Život. Dítě má přece být tak roztomilé... Máte ho pusinkovat, kojit, milovat, všude ukazovat, pak má taky krásně spinkat a vy máte relaxovat. A moc dobře víte, že období miminkovství (v této knize to bude často používaný pojem, miminkovství = období od narození až do cca půl roku života, kdy se miminko začíná samo pomalu oddalovat od své maminky) jednou přejde a vy budete mít doma človíčka – parťáka do života, jelikož to bude z velké části vaše malé já.

V průběhu těhotenství jsem řešila hlavně porod. Věděla jsem, co chci a co nechci, ale spoustu věcí jsem nevěděla. Zaplatila jsem si skvělý on-line kurz, který mě informoval o různých možnostech porodu. O tom, jak lze родit přirozeně, nebo alternativně (pozn. v této knize budu slovo PŘIROZENĚ užívat v tom smyslu, v jakém ho slyšíte – přirozeně, tedy tak jak to bylo vymyšlené přírodou x ALTERNATIVNĚ – tak, jak to bylo vymyšlené člověkem). Myslela jsem si, že na porod je potřeba se připravit, resp. spíše znát své možnosti. Ale připravit se na to, až se mi narodí miminko... Měla jsem prostě pocit, že to půjde samo. A ono by asi nejspíš taky šlo.

Stručně tedy vysvětlím svůj příběh, abyste pochopili, možná se i vcítíte do mé role. Těhotenství proběhlo, jak proběhlo. První